

פירי טוֹן.

לאור הנר של חנכה.

רבונו של עולם איככה
זנחתנו בנלות הארוכה?
עד אנה תכלינה עינינו?
עד אנה לא תעלה ארוכה?

לפנים לישע יצאת;
ותאר חלדנו במחשכים.
ומדוע עזבתנו עתה.
ולישועתך אנו מחכים?

ואתאבל ואקונן מר.
בכיתי על שסלות האומה.
ולמנורת החנכה התגלגלה
ותמף מעיני דמעה.

דומם דועכים הנרות
ומסיצים אור קמעח.
מה ידלוק עוד במנורה —
השמן? לא הרמעה.

ש"י משאמשקים.

דומם דועכים הנרות
ונגוהות כהים יפיצו.
ואני עומד על גבם
וחזיונות בי יקיצו.

דומם תאיר השלהבת
ולסני תרחסה נשמות.
אזכרה ימים מקדם,
בהיותנו עם עלי אדמות.

ורשף קדש בי יתפרץ,
ואזכור גבורי המכבים.
עת לריב ריב עם
קמו, מידי זדים רבים.

ואשמח; אך שתאם
ושמחתי ממני נדחה,
ולארץ ראשי השמכתי
ואקרא בכאב ואנחה: